

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИ

УКРАЇНА

(19) **UA** (11) **84276** (13) **U**
(51) МПК (2013.01)
H03M 13/00

(12) ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

(21) Номер заявки: u 2013 06324	(72) Винахідник(и): Яремчук Юрій Євгенович (UA)
(22) Дата подання заявки: 22.05.2013	(73) Власник(и): Яремчук Юрій Євгенович,
(24) Дата, з якої є чинними права на корисну модель: 10.10.2013	вул. Воїнів-Інтернаціоналістів, 9-а/63, м. Вінниця, 21021 (UA)
(46) Публікація відомостей про видачу патенту: 10.10.2013, Бюл.№ 19	

(54) СПОСІБ ГЕНЕРУВАННЯ ТА ПЕРЕВІРЯННЯ ЦИФРОВОГО ПІДПИСУ У ВИГЛЯДІ ЕЛЕКТРОННОГО КОДУ НА ОСНОВІ РЕКУРЕНТНИХ ПОСЛІДОВНОСТЕЙ

(57) Реферат:

Спосіб генерування та перевіряння цифрового підпису у вигляді електронного коду на основі рекурентних послідовностей, що включає процедури генерування та перевіряння цифрового підпису у вигляді електронного коду, секретний ключ та обчислений на його основі відкритий ключ підписанта. Для отримання цифрового підпису у вигляді електронного коду використовують обчислення елементів рекурентних послідовностей з заданим індексом.

UA 84276 U

Корисна модель належить до техніки криптографічного захисту інформації і може використовуватися в системах захисту інформації, комп'ютерних мережах, банківських та електронних платіжних системах, системах стільникового зв'язку та інших інформаційно-обчислювальних і телекомунікаційних системах.

Відомий спосіб цифрового підписування, що базується на використанні операції піднесення до степеня великих чисел за модулем (Т. ElGamal, "A Public-Key Cryptosystem and a Signature Scheme Based on Discrete Logarithms", Advances in Cryptology: Proceedings of CRYPTO 84, Springer-Verlag, 1985, pp. 1-18.)

Суть способу полягає в тому, що на попередньому етапі центр довіри або відправник (підписант) вибирає і відкрито публікує просте число p та ціле число g , $1 < g < p$. Потім він вибирає випадкове число a , $1 \leq a \leq p-2$, як секретний ключ та обчислює $y = g^a \bmod p$ - відкритий ключ, який передається одержувачу (перевірятьнику). Після цього протокол цифрового підписування реалізується таким чином.

На етапі формування підпису підписант вибирає випадкове число k , $1 \leq k \leq p-2$ і $\text{НОД}(k, p-1) = 1$, та обчислює $r = g^k \bmod p$ (ці обчислення можуть бути виконані і попередньо). Потім він обчислює $s = k^{-1}(h(M) - ar) \bmod (p-1)$, де h - функція хешування, і надсилає повідомлення M з підписом (r, s) одержувачу.

На етапі перевірки підпису перевіряльник спочатку перевіряє чи $0 < r < p$ та $0 < s < p-1$ і, якщо хоча б одна умова не виконується, то підпис відкидається. А потім, якщо обидві ці умови виконуються, підпис приймається тоді і лише тоді коли виконується рівняння $g^{h(M)} \bmod p = y^r r^s \bmod p$.

Стійкість способу базується на складності вирішення задачі дискретного логарифмування.

Обчислювальна складність способу в основному визначається складністю виконання операцій піднесення до степеня великого числа за модулем. Всього згідно способу необхідно виконати чотири таких операції - по два на кожному боці: з боку відправника обчислення на попередньому етапі відкритого ключа $y = g^a \bmod p$ та значення $r = g^k \bmod p$, з боку одержувача - $y^r \bmod p$ та $r^s \bmod p$.

Відомий спосіб цифрового підписування, що базується на використанні операції піднесення до степеня великих чисел за модулем (C.P. Schnorr, "Efficient Signature Generation for Smart Cards". Advances CRYPTO '89 Proceedings, Springer-Verlag, 1990, pp. 239-252)

Суть способу полягає в тому, що він базується на тих же обчисленнях, що і розглянутий перед цим спосіб Ель-Гамала і є одним з варіантів цього способу.

На попередньому етапі центр довіри або відправник вибирає і відкрито публікує два простих числа p і q : $q \mid p-1$ та число $g \neq 1$: $g^q = 1 \pmod{p}$. Потім він вибирає випадкове число $a < q$ як секретний ключ та обчислює $y = g^a \bmod p$ - відкритий ключ, який передається одержувачу. Після цього протокол цифрового підписування реалізується таким чином.

На етапі формування підпису відправник вибирає випадкове число $k < q$ та обчислює $x = g^k \bmod p$ (ці обчислення можуть бути виконані і попередньо). Далі, з отриманого значення x та повідомлення M , що підписується, він здійснює хешування за допомогою функції h , обчислюючи значення $r = h(x, M)$. Потім відправник обчислює $s = (k + ar) \bmod q$ і надсилає повідомлення M з підписом (r, s) одержувачу.

На етапі перевірки підпису одержувач обчислює $x' = g^s \cdot y^r \bmod p$ і перевіряє, чи виконується рівняння $r = h(x', M)$. Якщо так, то підпис приймається, інакше - відкидається.

Стійкість способу базується на складності вирішення задачі дискретного логарифмування. Обчислювальна складність способу, як і в попередньому способі, в основному визначається складністю виконання операцій піднесення до степеня великого числа за модулем, яких так само необхідно виконувати чотири - по два на кожному боці.

Відомий спосіб цифрового підписування, що базується на використанні математичного апарату рекурентних послідовностей (P. Smith, C. Skinner, A public-key cryptosystem and a digital signature system based on the Lucas function analogue to discrete logarithms, in Advances in Cryptology - Asiacrypt 1994, Lect. Notes in Comp. Sci. 917. Springer, Berlin, 1995, 357-364.) (найближчий аналог)

Суть способу (його іноді називають LUC-ELG DS) полягає у використанні рекурентної функції Люка і заміні піднесення до степеня за модулем, як це робиться в способі Ель-Гамала та його варіантах, на обчислення елемента рекурентної послідовності Люка за модулем простого числа p з певним індексом.

В способі використовуються рекурентні послідовності $\{T_n\}$, що отримуються з лінійного рекурентного співвідношення другого порядку такого вигляду

$$T_n = P \cdot T_{n-1} - Q \cdot T_{n-2}, \quad (1)$$

де P і Q взаємно прості числа.

Серед набору послідовностей $\{T_n\}$, що породжуються рекурентним співвідношенням (1), виділяють послідовності $(c_1\alpha^n + c_2\beta^n)$, де c_1 і c_2 - будь-які числа, із значеннями початкових елементів $T_0 = c_1 + c_2$ та $T_1 = c_1\alpha + c_2\beta$.

Спосіб базується на математичному апараті двох конкретних представників цієї послідовності, які позначаються $\{U_n\}$ та $\{V_n\}$ і визначаються таким чином:

$$U_n = \frac{\alpha^n - \beta^n}{\alpha - \beta}, \text{ відповідно } c_1 = \frac{1}{\alpha - \beta} = -c_2;$$

$$V_n = \alpha^n + \beta^n, \text{ відповідно } c_1 = 1 = c_2.$$

Це є послідовності цілих чисел, оскільки їх початкові елементи приймають такі значення $U_0 = 0$, $U_1 = 1$, $V_0 = 2$, і $V_1 = P$.

Ці послідовності залежать тільки від цілих чисел P і Q , а функції, що їм відповідають, називають функціями Лука P і Q . Іноді їх записують як $U_n(P, Q)$ та $V_n(P, Q)$, щоб підкреслити їхню залежність від P і Q . Для цих послідовностей отримано такі аналітичні залежності:

$$V_{n-k}(P, 1) = V_n(V_k(P, 1), 1), \quad (2)$$

$$2V_{n+m} = V_n V_m + D U_n U_m = 2(\alpha^{n+m} + \beta^{n+m}). \quad (3)$$

Спосіб цифрового підписування базується на даному математичному апараті і по суті є еквівалентом способу Ель-Гамала. Основу способу складають аналітичні залежності (2) і (3), що дозволяють обчислювати елементи $V_n(P, Q)$ та $U_n(P, Q)$ -послідовностей різними шляхами.

На попередньому етапі цифрового підписування центр довір або відправник генерує та публікує просте число p , використовуючи такий генератор, що $V_{(p+1)/t}(\lambda, 1) \not\equiv 2 \pmod p$; для кожного $t > 1$ поділеного на $(p + 1)$. Потім він вибирає випадкове число $x < p$ як секретний ключ та отримує відкритий ключ у вигляді двох значень y та y' , що обчислюються як $y \equiv V_x(\lambda, 1) \pmod p$ та $y' \equiv V_x(\lambda, 1) \pmod p$, які передаються одержувачу. Після цього протокол цифрового підписування реалізується таким чином.

На етапі формування підпису відправник вибирає випадковим чином секретне число k , $0 < k < p$, для кожного повідомлення (або блоку повідомлення) m і обчислює $r \equiv V_k(\lambda, 1) \pmod p$ та $r' \equiv U_k(\lambda, 1) \pmod p$. Потім він обчислює s як $s \equiv k^{-1}(m - x \cdot r) \pmod{(p + 1)}$ і надсилає цифровий підпис у вигляді (m, r, r', s) одержувачу.

На етапі перевірки підпису одержувач, по аналогії із способом Ель-Гамала, спочатку обчислює ліву частину (LHS) як $LHS \equiv V_m(\lambda, 1) \pmod p$, потім, дещо складніше ніж в Ель-Гамала, обчислює праву частину (RHS) як

$$RHS \equiv \{V_r(y, 1)V_s(r, 1) + D y' U_r(y, 1) r' U_s(r, 1)\} / 2 \pmod p,$$

$$\text{де } D = \lambda^2 - 4 \pmod p.$$

Якщо $RHS = LHS$, тоді четвірка (m, r, r', s) вважається справжнім підписом способу LUCELG DS, інакше - підпис відкидається.

Стійкість способу базується на складності обчислення індексу рекурентної послідовності з обчисленого елемента цієї послідовності. Ця задача за обчислювальною складністю є аналогом задачі дискретного логарифмування. Тому спосіб має схожі характеристики з тими способами цифрового підписування, що базуються на дискретному логарифмуванні. Однак перевагою є те, що стійкість способів цифрового підписування на основі розглянутого математичного апарату рекурентних послідовностей не залежить від спроб криптоаналізу, що існують в задачах дискретного логарифмування.

Недоліком цього способу цифрового підписування, який є найближчим аналогом, є те, що він має певні слабкості щодо стійкості, зокрема розглянуті функції Люка є вразливими до екзистенційної підробки. Хоча при цьому вважається, що способи, які базуються на цих функціях, в цілому є більш стійкими, ніж ті, що базуються на математичному апараті еліптичних кривих. Однак, основним недоліком цього способу є те, що він має велику обчислювальну складність, ОСКІЛЬКИ потребує значно більшої КІЛЬКОСТІ обчислень елементів рекурентних послідовностей, ніж навіть аналоги, що базуються на операції піднесенні до заданого степеня. І, що є ще більш незручним і обмежує його використання - розглянутий спосіб на основі функцій Люка потребує досить складних обчислень при перевірці цифрового підпису.

Загальним недоліком розглянутих способів цифрового підписування є те, що одна з частин підпису являє собою число (y більшості способів значення s), а не, скажімо, результат піднесення до степеня, що визначається цим числом (як, наприклад, інша частина підпису r у більшості способів), або результат інших обчислень над цими числами, які б значно ускладнювали зловмиснику його спроби щодо зламу і цим самим підвищували б стійкість цифрового підписування. Крім того, існують задачі, в яких процедуру перевірки підпису необхідно здійснювати в реальному часі від великої кількості власників і тому необхідність виконання складних обчислень в існуючих способах цифрового підписування створює

перевірлянику в таких випадках певні незручності, в зв'язку з чим важливим є прискорення виконання процедури перевірки підпису при забезпеченні достатнього рівня криптостійкості. До такого роду задач відносяться задачі авторизації та ідентифікації під час здійснення транзакцій в електронних платіжних системах та в системах стільникового зв'язку, забезпечення веб-транзакцій між клієнтом та сервером, організації банківських транзакцій, організації мобільної комерції, авторизації електронних повідомлень та інші. В таких задачах перевірляник за одиницю часу може отримувати велику кількість запитів на перевірку підпису, що, в свою чергу, може створювати для нього проблему перенавантаження.

В основу корисної моделі поставлена задача створення способу цифрового підписування на основі математичного апарату більш узагальнених рекурентних послідовностей, ніж розглядалися раніше при побудові способів такого типу, коли для отримання цифрового підпису у вигляді електронного коду використовуються обчислення елементів рекурентних послідовностей з певним індексом на основі узагальнених рекурентних залежностей з коефіцієнтами, що пов'язані з початковими елементами послідовностей, в яких коефіцієнти рекурентних залежностей, початкові елементи та елементи послідовностей, що породжуються цими залежностями, можуть бути будь-якими цілими числами без додаткових умов та обмежень. За рахунок цього досягається можливість підвищення стійкості цифрового підписування, а також зменшення обчислювальної складності процедури перевірки підпису. Крім того забезпечується можливість збільшення стійкості пропорційно порядку рекурентних послідовностей, що лежать в основі цифрового підписування, а також спрощення процедури завдання параметрів.

Поставлена задача вирішується тим, що використання в основі цифрового підписування більш узагальнених рекурентних послідовностей та їх властивостей дозволяє під час цифрового підписування обчислювати підписанту і передавати перевірлянику одну з частин підпису у вигляді не самого числа, як це робиться у відомих аналогах (у більшості аналогів це значення s), а у вигляді елемента рекурентної послідовності з індексом, що визначається цим числом. Враховуючи, що рівень складності обчислень певного елемента рекурентної послідовності є не меншим, ніж, скажімо, піднесення до заданого степеня, це дає можливість значно підвищити стійкість схеми цифрового підписування до атак злоумисника. В той же час, використання математичного апарату більш узагальнених рекурентних послідовностей в основі цифрового підписування, ніж у найближчому аналозі, надає більші можливості щодо спрощення обчислень, що, в першу чергу, може бути використано для спрощення обчислень процедури перевірки підпису при розробці способу цифрового підписування.

Зокрема, пропонується як математичний апарат рекурентних послідовностей використовувати апарат рекурентних V_k -послідовностей, які є узагальненими рекурентними послідовностями, при обчисленні елементів яких використовуються рекурентні залежності з коефіцієнтами, що пов'язані з початковими елементами послідовностей.

V_k -послідовністю назвемо послідовність, яка складається з

V_k^+ -послідовності та V_k^- -послідовності.

V_k^+ -послідовністю назвемо послідовність чисел, що обчислюються за формулою

$$v_{n,k} = g_k v_{n-1,k} + g_1 v_{n-k,k} \quad (4)$$

для початкових значень $v_{0,k} = 1$, $v_{1,k} = g_2$ для $k = 2$; $v_{0,k} = v_{1,k} = \dots = v_{k-3,k} = 0$, $v_{k-2,k} = 1$, $v_{k-1,k} = g_k$ для $k > 2$; де g_1, g_k - цілі числа; n, k - цілі додатні.

Обчислення елементів цієї послідовності для спадних n , починаючи з деякого значення $n = 1$, буде здійснюватись таким чином

$$v_{n,k} = \frac{v_{n+k,k} - g_k \cdot v_{n+k-1,k}}{g_1} \quad (5)$$

V_k^- - послідовністю назвемо послідовність чисел, що обчислюються за формулою (5) для n -від'ємних при початкових значеннях $v_{-1,k} = 0$, $v_{-2,k} = g_1^{-1}$ для $k = 2$; $v_{-1,k} = 0$, $v_{-2,k} = g_1^{-1}$; $v_{-3,k} = v_{-4,k} = \dots = v_{-k,k} = 0$ для $k > 2$.

Для будь-яких цілих додатних n, m та k отримано таку аналітичну залежність

$$v_{n+m,k} = v_{m+(k-2),k} \cdot v_{n,k} + g_1 \cdot \sum_{i=1}^{k-1} v_{m+(k-2)-i,k} \cdot v_{n-k+i,k}. \quad (6)$$

Для будь-яких цілих додатних n, m , таких що $1 \leq m < n$ та будь-якого цілого додатного k отримано таку залежність

$$v_{n-m,k} = v_{-m+(k-2),k} \cdot v_{n,k} + g_1 \cdot \sum_{i=1}^{k-1} v_{-m+(k-2)-i,k} \cdot v_{n-k+i,k}. \quad (7)$$

Суть способу цифрового підписування, що пропонується, базується на використанні властивості (6) V_k -послідовності, яка дозволяє використовувати її для обчислення елементу $v_{n+m,k}$, а також для обчислення елементу $v_{-n+m,k}$. Крім того властивість (6) дозволяє реалізувати процедуру обчислення елементу $v_{n-m,k}$. Так само на основі властивості (7) можна реалізувати

5 процедуру обчислення елементу $v_{-n-m,k}$. Все це дає можливість створення такого способу цифрового підписування.

Спочатку відправник-підписант (або центр довіри) виконує попередню процедуру вибору параметрів та обчислення ключів. При цьому він випадковим чином вибирає секретний ключ a , за допомогою якого обчислює, а потім передає одержувачу-перевірятьнику відкритий ключ v .

10 $a+i,k, i = \overline{-k, -1}$.

При формуванні цифрового підпису для повідомлення M відправник-підписант вибирає випадкове число b , обчислює $v_{b,k}$, визначає значення x як $x = v_{b,k}$ та обчислює значення g як $g = (h(M) \cdot x) \bmod p$ за допомогою вибраної функції хешування h від повідомлення M . Далі він визначає значення s як $s = b + a \cdot g$ і обчислює для нього елементи $v_{s+i,k}, i = \overline{-1, k-2}$. Після цього

15 отриману множину цілих чисел $\{g; v_{s+i,k}, i = \overline{-1, k-2}\}$ він перетворює у цифровий підпис вигляду $DS = (0||r||0||v_{s-1,k}||v_{s+i,k}||0||v_a||\dots 0||v_{s+(k-2),k})$ і передає його разом з повідомленням M одержувачу.

При перевірці цифрового підпису одержувач спочатку обчислює $v_{-a \cdot r+i,k}, i = \overline{-(k-1), 0}$ на основі відкритого ключа - елементів $v_{-a+j,k}, i = \overline{-k, k-2}$, та отриманого від підписанта значення g . Потім він обчислює x' як $x' = v_{-a \cdot r+s,k}$, використовуючи залежність (6), обчислює значення g' як $g' = (h(M) \cdot x') \bmod p$ та перевіряє, чи виконується $g=g'$. Якщо так, то підпис приймається, в іншому

20 випадку - відкидається.

Не важко пересвідчитись, що для підпису, згенерованого згідно цього методу, перевірка $g=g'$ завжди буде виконуватись.

25 Загальна схема способу цифрового підписування на основі математичного апарату рекурентних послідовностей, що пропонується, буде мати вигляд представлений на рисунку.

Операція за модулем в схемі цифрового підписування використовується для обмеження розрядності чисел під час виконання арифметичних операцій.

Обчислення елементу $v_{h,k} \bmod p$; відправник може виконати попередньо, заздалегідь до безпосереднього формування цифрового підпису з повідомленням M .

30 В запропонованому методі цифрового підписування основні обчислення виконуються згідно залежності (6). Обчислення елементу $v_{n+m,k}$ згідно цієї залежності здійснюється на основі елементів $v_{n+i,k}, i = \overline{-(k-1), 0}$ та елементів $v_{m+i,k}, i = \overline{-1, k-2}$

В разі необхідності отримання певного послідовного набору елементів v_k -послідовності у кількості більшої ніж k , достатньо отримати будь-які послідовні k з них, оскільки інші можуть

35 бути обчислені згідно формул (4) або (5) на основі вже отриманих.

Виходячи з вищесказаного отримаємо такий протокол цифрового підписування на основі елементів V_k -послідовності.

Крок 1. Задати параметр k .

Крок 2. Вибрати p .

40 Крок 3. Вибрати g_1, g_k .

Крок 4. Відправнику передати параметри Одержувачу.

Крок 5. Відправнику вибрати випадкове число a - секретний ключ.

Крок 6. Відправнику обчислити відкритий ключ за модулем p $v_{-a+i,k}, i = \overline{-k, k-2}$, використовуючи алгоритм прискореного обчислення елементів $v_{n,k}$ для від'ємних значень n .

45 Крок 7. Відправнику передати відкритий ключ $v_{-a+i,k} \bmod p, i = \overline{-k, -1}$, Одержувачу.

Крок 8. Одержувачу обчислити за модулем p $v_{-a+i,k}, i = \overline{0, k-2}$, за формулою (4).

Крок 9. Відправнику вибрати випадкове число b .

Крок 10. Відправнику обчислити $v_{b,k} \bmod p$, використовуючи алгоритм прискореного обчислення елементів $v_{n,k}$ для додатних значень n .

50 Крок 11. Відправнику визначити x як $x = v_{b,k} \bmod p$.

Крок 12. Відправнику обчислити значення g як $g = (h(M) \cdot x) \bmod p$ за допомогою обраної функції хешування h від повідомлення M та значення x .

Крок 13. Відправнику визначити значення s як $s = b + a \cdot g$.

Крок 14. Відправнику обчислити за модулем p елементи $v_{s+i,k}$, $i = \overline{-1, k, -2}$, використовуючи алгоритм прискореного обчислення елементів $v_{n,k}$ для додатних значень n .

Крок 15. Відправнику перетворити множину цілих чисел $\{r; v_{s+i,k} \bmod p, i = \overline{-1, k, -2}, \}$ у цифровий підпис вигляду $DS = (0||r||0||v_{s-1,k} \bmod p||v_{s,k} \bmod p||\dots 0||v_{s+(k-2),k}) \bmod p$ і передати його разом з повідомленням M Одержувачу.

Крок 16. Одержувачу обчислити за модулем p ; $v_{-a-r+i,k}$, $i = \overline{-(k-1), 0}$, використовуючи алгоритм прискореного обчислення елементів $v_{-m,n,k}$.

Крок 17. Одержувачу обчислити $x' = v_{-a-r+i,k} \bmod p$ згідно залежності (6).

Крок 18. Одержувачу обчислити значення g' як $g' = (h(M) \cdot x') \bmod p$.

Крок 19. Одержувачу перевірити, чи виконується $g=g'$, якщо так, то підпис вважати вірним.

Технічний результат: підвищено стійкість та достовірність цифрового підписування, забезпечено можливість збільшення стійкості пропорційно порядку рекурентних послідовностей, що лежать в основі цифрового підписування; спрощено процедуру завдання параметрів; зменшено майже вдвічі обчислювальну складність процедури перевірки підпису i , як наслідок, суттєво збільшено швидкодію процедури перевірки підпису, що дає можливість розширення галузі використання таких способів цифрового підписування.

ФОРМУЛА КОРИСНОЇ МОДЕЛІ

Спосіб генерування та перевіряння цифрового підпису у вигляді електронного коду на основі рекурентних послідовностей, що включає процедури генерування та перевіряння цифрового підпису у вигляді електронного коду, секретний ключ та обчислений на його основі відкритий ключ підписанта, який **відрізняється** тим, що для отримання цифрового підпису у вигляді електронного коду використовують обчислення елементів рекурентних послідовностей з заданим індексом, а саме рекурентної V_k -послідовності, яка складається з V_k^+ -послідовності та V_k^- -послідовності, V_k^+ -послідовність визначається як послідовність чисел, що обчислюються за формулою $v_{n,k} = g_k v_{n-1,k} + g_1 v_{n-k,k}$ для початкових значень $v_{0,k} = 1$, $v_{1,k} = g_2$ для порядку послідовності $k = 2$, $v_{0,k} = v_{1,k} = \dots = v_{k-3,k} = 0$, $v_{k-2,k} = 1$, $v_{k-1,k} = g_k$ для $k > 2$; де g_1, g_k , - цілі числа, n і k - цілі додатні числа, V_k^- - послідовність визначається як послідовність чисел, що обчислюються

за формулою $v_{n,k} = \frac{v_{n+k,k} - g_k \cdot v_{n+k-1,k}}{g_1}$ для n - від'ємних при початкових значеннях $v_{-1,k} = 0$, $v_{-2,k} = g_1^{-1}$ для $k = 2$; $v_{-1,k} = 0$, $v_{-2,k} = g_1^{-1}$; $v_{-3,k} = v_{-4,k} = \dots = v_{-k,k} = 0$ для $k > 2$, елементи v_k -послідовності $v_{n+m,k}$ для будь-яких цілих n та m розраховуються за формулою

$$v_{n+m,k} = v_{m+(k-2),k} \cdot v_{n,k} + g_1 \cdot \sum_{i=1}^{k-1} v_{m+(k-2)-i,k} \cdot v_{n-k+i,k}, \text{ елементи } v_k\text{-послідовності } v_{n+m,k} \text{ для будь-яких}$$

цілих n та m обчислюються за допомогою способу прискореного обчислення цих елементів з використанням бінарного способу розкладання індексу m та формули обчислення елементів $v_{n+m,k}$, при цьому генерування та перевіряння цифрового підпису у вигляді електронного коду відбувається таким чином: спочатку відправник-підписант (або центр довіри) виконує попередню процедуру вибору параметрів та обчислення ключів у вигляді електронних кодів, для цього він вибирає параметр p як ціле додатне число, $p > 2$, яке потім використовується як модуль під час обчислень елементів v_k -послідовності, далі він випадковим чином вибирає секретний ключ a , $1 < a < p$, який він використовує для обчислення відкритого ключа $v_{-a+i,k} \bmod p$, $i = \overline{-k, -1}$, за допомогою способу прискореного обчислення елементів $v_{n,k}$ з використанням бінарного способу розкладання індексу n , і передає одержувачу-перевірятьнику обчислений відкритий ключ, при генеруванні цифрового підпису у вигляді електронного коду для повідомлення M відправник-підписант вибирає випадкове число b , $1 < b < p$, обчислює елемент $v_{b,k} \bmod p$ за допомогою способу прискореного обчислення елементів $v_{n,k}$, визначає значення x як $x = v_{b,k} \bmod p$ та обчислює значення g , представлене у вигляді електронного коду, як $g = (h(M) \cdot x) \bmod p$ за допомогою вибраної функції хешування h у діапазоні чисел, що обмежуються $p-1$, від повідомлення M та значення x , далі він визначає значення s як $s = b + a \cdot g$ і обчислює за

модулем p для цього значення елементи $v_{s+i,k}$, $i = \overline{-1, k, -2}$, за допомогою способу прискореного обчислення елементів $v_{n,k}$, після цього отриману множину цілих чисел $\{r; v_{s+i,k}, i = \overline{-1, k, -2}\}$ він перетворює у цифровий підпис як електронний код у вигляді $DS = (0||r||0||v_{s-1,k} \bmod p||v_{s,k} \bmod p||\dots 0||v_{s+(k-2),k}) \bmod p$ і передає його разом з повідомленням M одержувачу, при перевірці

- цифрового підпису у вигляді електронного коду одержувач спочатку обчислює за модулем p елементи $v_{-a+r+i, k}$, $i = \overline{(k-1), 0}$, на основі відкритого ключа - елементів $v_{-a+i, k}$, $\text{mod } p$ $i = \overline{-k, k-2}$, та отриманого від підписанта значення r за допомогою способу прискореного обчислення елементів $v_{n+m, k}$, потім він обчислює x' як $x' = v_{-a+r+s, k} \text{ mod } p$, використовуючи формулу обчислення елементів $v_{n+m, k}$, обчислює значення r' у вигляді електронного коду як $r' = (h(M) \cdot x') \text{ mod } p$ та перевіряє, чи виконується рівняння $r = r'$, якщо так, то підпис приймається, в іншому випадку - відкидається.

